

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-17 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Силияна Григорова

при участието на секретаря Цветелина В. Пецева
като разгледа докладваното от Силияна Григорова Гражданско дело № 20231100108794 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба на М. Г. П. срещу „Юробанк България“ АД за признаване за установено, че не дължи на ответника сумите по изпълнителен лист от 31.10.2012 г. по гр.д. № 48686/2012 г. по описа на СРС, 124 състав – 61 210.86 лева главница, ведно със законната лихва от 25.09.2013 г., на стойност 61 814.91 лева към 02.08.2023 г.

Ищцата твърди в исковата си молба, че въз основа на изпълнителен лист от 31.10.2012 г. по гр.д. № 48686/2012 г. по описа на СРС, 124 състав било образувано изп.д. № 20128580401365 по описа на ЧСИ, рег. № 858 на Камарата на ЧСИ. Последното поискано изпълнително действие на вискателя спрямо длъжника М. П. датирало от 10.11.2014 г.

Вземането било погасено по давност, поради което ищцата моли съдът да постанови решение, с което да признае за установено, че не дължи на ответника непогасените суми по изпълнителния лист от 31.10.2012 г., издаден по гр.д. № 48686/2012 г. по описа на СРС, 124 състав.

Препис от исковата молба е връчен на ответника, който в едномесечния срок от получаването на преписа е подал писмен отговор, в който сочи, че вземането му не е погасено по давност, като излага подробни съображения срещу основателността на предявения от М. П. иск.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното от фактическа и правна страна:

Предявен е иск с правно основание чл. 439, ал. 2 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК за признаване за установено, че М. Г. П. не дължи сумата по изпълнителен лист от 31.10.2012 г., издаден въз основа на влязла в сила на заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 от ГПК по ч.гр.д. № 48686/2012 г. по описа на СРС, 124 състав.

В настоящото производство длъжникът може да установява само факти, възникнали след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Интересът на длъжника произтича от обстоятелството, че от тези факти той черпи права, изключващи изпълняемото право (погасяване правото на принудително изпълнение поради изтекла давност, плащане, прихващане и др.).

Установява се от приетото по делото копие на изп.д. № 20128580401365, че на 23.11.2012 г. „Юробанк И Еф Джи България“ АД (с променено наименование „Юробанк България“ АД) е подала молба до ЧСИ, рег. № 858 за образуване на изпълнително дело срещу „Н.“ ООД, „Д. ЕК София“ ЕООД, М. Г. П. и В.Г.Н. за събиране на сумите по изпълнителен лист от 31.10.2012 г. по ч.гр.д. № 48686/2012 г. по описа на СРС, 124 състав: 100 000 лева главница, ведно със законната лихва от 16.10.2012 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 18 213.68 лева за периода от 06.07.2011 г. до 15.10.2012 г., такса в размер на 378.17 лева за периода 31.05.2009 г. – 15.10.2012 г. и 4 334.94 лева разноски.

Взискателят е поискал налагане на възбрана върху ипотекирания в полза на банката магазин № 2, извършване на опис и публична продан, както и запори и възбрани върху банкови сметки на длъжниците, върху притежавани от тях движими вещи и недвижими имоти, върху дружествени дялове и трудови възнаграждения.

След наложена върху магазин № 2 възбрана е извършен опис и обектът е продаден на публична продан, от която е постъпила сумата от 77 196.61 лева, разпределена между „Юробанк България“ АД, НАП, СО и ЧСИ, рег. № 858 на Камарата на ЧСИ с протокол от 25.09.2013 г.

На 01.02.2013 г. е наложен заповор върху банкова сметка на М. Г. П. в „Юробанк България“ АД.

На 25.02.2014 г. взискателят е поискал извършване на справки за притежавани от длъжниците недвижими имоти, движими вещи, трудови

възнаграждения и МПС. При извършените от частния съдебен изпълнител справки по изп.д. № 20128580401365 е установено, че М. Г. П. не притежава имущество, върху което да бъде насочено принудително изпълнение.

Нова молба със същото съдържание е подадена на 10.11.2014 г.

С постановление от 26.01.2015 г. на ЧСИ е наложена възбрана върху друг недвижим имот, собственост на В.Г.Н., вписана в Агенция по вписванията на 23.02.2015 г.

Следващото изпълнително действие е налагане на запор върху дружествени дялове на В.Г.Н. в „М.Г.К.“ ООД на 25.06.2020 г., видно от запорно съобщение от 05.06.2020 г.

С молба от 04.05.2023 г. вискателят е поискал налагане на запор върху трудовото възнаграждение на М. Г. П. в „ХАДЕС Д.С.“ ЕООД, както и за извършване на справки за друго притежавано от този длъжник имущество.

С постановление от 18.05.2023 г. съдебният изпълнител прекратил производството по изп.д. № 20128580401365, тъй като вискателят не поискал извършване на изпълнителни действия в продължение на повече от две години.

След влизане в сила на постановлението от 18.05.2023 г. ЧСИ, рег. № 858 върнал на „Юробанк България“ АД оригинала на изпълнителния лист, поканите за доброволно изпълнение и отбелязал в приемо-предавателния протокол от 05.07.2023 г., че има постъпили плащания.

На същата дата и въз основа изпълнителния лист от 31.10.2012 г. „Юробанк България“ АД е подала молба за образуване на изпълнително дело и събиране на сумите, посочени в изпълнителния титул. В молбата не е отбелязана получената в резултат на публичната продан сума на обща стойност 73 792.69 лева, от които 2 467.12 лева разноси по принудителното изпълнение и 71 325.57 лева вземания по изпълнителен лист от 31.10.2012 г.

При така установените по делото факти съдът намира предявеният от М. Г. П. установителен иск за основателен. Според ТР № 3/28.03.2023 г. по тълк.д. № 3/2020 г. на ОСГТК на ВКС, погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Изп.д. № 20128580401365 е образувано преди

26.06.2015 г. и поради това до тази дата погасителна давност не тече, тъй като е било образувано изпълнително дело, чиято висящност е поддържана чрез молби от вискателя до частния съдебен изпълнител и извършвани от последния изпълнителни действия.

Вземанията, които ищецът заявява, че не дължи на ответника, се погасяват с изтичане на петгодишна давност, съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД. Давността не е текла по време на висящността на изп.д. № 20128580401365 до датата на постановеното тълкувателно решение по тълк.д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС - 26.06.2015 г. От този момент давността тече и срокът ѝ изтича на 03.09.2020 г., съгласно чл. 3, т. 2 от закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и преодоляване на последиците и § 13 от ПЗР към ЗИД на ЗЗ. След 26.06.2015 г. до 03.09.2020 г. вискателят не е поискал и съдебният изпълнител не е извършил никакви действия спрямо имущество на М. Г. П., с цел събиране на останалата част от вземането по изпълнителния лист от 31.10.2012 г. – главница на стойност 61 210.86 лева и законната лихва от 25.09.2013 г. до окончателното изплащане.

Ново изпълнително производство е образувано през 2023 г., когато правото на принудително изпълнение е погасено поради погасяване по давност на вземането по изпълнителния лист от 31.10.2012 г. на 03.09.2020 г.

Предявеният иск с правно основание чл. 439, ал. 2 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК следва да се уважи, като се признае за установено по отношение на ответника, че ищцата не му дължи останалата сума по изпълнителния лист от 31.10.2012 г. – главницата от 61 210.86 лева и законната лихва, възлизаща на сумата от 61 814.91 лева за периода 25.09.2013 г. – 02.08.2023 г.

Претенции за присъждане на разноски са направили и двете страни, но с оглед изхода на спора, такива се дължат на ищцата.

Ответната страна е възразила, че липсва договор за правна защита и съдействие, поради което липсват доказателства за начина на уговаряне на възнаграждението от 9 000 лева. Действително, по делото не е представен договор между ищцата и процесуалния ѝ представител, но по делото е налице пълномощно в полза на адв. Ч., както и разписка за получена от него на 06.01.2024 г. сума за адвокатски хонорар за правна защита и представителство по гр.д. № 8794/2023 г. по описа на СГС, I-17 състав на

стойност 9 000 лева. Адвокат А. Ч. е представлявал ищцата М. П. по делото, което доказва наличието на валиден договор между клиент и адвокат. Договорът е неформален и няма пречка да бъде сключен в устна форма. Представената по делото разписка, подписана от ищцата М. П. и от адвокат А. Ч., представлява доказателство за реалното заплащане на адвокатския хонорар от 9 000 лева за осъщественото пред СГС процесуално представителство. Дори и при липса на представен договор за правна защита и съдействие, но доказани разноси за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, те подлежат на възмездяване по реда на чл. 78 от ГПК с оглед изхода на спора (определение № 28/12.01.2023 г. по ч.гр.д. № 3874/2022 г. на ВКС, II г.о. и цитираната в него съдебна практика).

Ответникът е възразил и за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът не споделя. Възнаграждението съответства на фактическата и правна сложност на делото и характера на спора. По тези съображения на ищцата следва да се присъдят разноските по представения списък по чл. 80 от ГПК – 9 025 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявен от М. Г. П., ЕГН ***** срещу „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749 иск с правно основание чл. 439, ал. 2 вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, че ищцата не дължи на ответника сумата от 61 210.86 лева, представляваща главница по изпълнителен лист от 31.10.2012 г. по ч.гр.д. № 48686/2012 г. по описа на СРС, 124 състав, ведно със законната лихва върху главницата, възлизаща на сумата от 61 814.91 лева за периода 25.09.2013 г. – 02.08.2023 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление гр. София, ул. **** да заплати на М. Г. П., ЕГН *****, съдебен адрес гр. София, ул. **** сумата от 9 025 лева разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред САС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____

